

A9-0019/2023

1.2.2023

MIETINTÖ

kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta
(2021/2164(INI))

Kehitysvaliokunta

Esittelijä: Janina Ochojska

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	13
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	16
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	17

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (2021/2164(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan 1 kohdan ja erityisesti sen lauseen, että ”unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin”;
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 5 kohdan, jonka mukaan unioni edistää suhteissaan maailmaan muun muassa rauhaa, turvallisuutta, maapallon kestävästä kehitystä, kansojen välistä yhteisvastuuta ja keskinäistä kunnioitusta, vapaata ja oikeudenmukaista kauppaa, köyhyyden poistamista ja ihmisoikeuksien suojelua,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan, jossa todetaan, että EU:n toimia kansainvälisellä areenalla ohjaavat periaatteet, jotka innoittivat EU:n perustamista, kehittämistä ja laajentumista ja joita pyritään edistämään myös EU:n ulkopuolella: demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuus ja jakamattomuus, ihmisarvon kunnioittaminen, tasa-arvo ja yhteisvastuu sekä Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden noudattaminen,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon 30. kesäkuuta 2017 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman ”Uusi kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus – meidän maailmamme, meidän ihmisarvomme, meidän tulevaisuutemme”, ja erityisesti sen 10, 109 ja 110 kohdan¹,
- ottaa huomioon naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen – Globaali Eurooppa perustamisesta 9. kesäkuuta 2021 annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/947²,
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden järjestön (OACPS) jäsenten väliseksi uudeksi kumppanuussopimukseksi (Cotonoun sopimuksen jälkeinen sopimus), jonka neuvottelut on saatettu päätökseen mutta jota ei ole vielä allekirjoitettu ja joka ei ole vielä tullut voimaan,

¹ [EUVL C 210, 30.6.2017, s. 1.](#)

² [EUVL L 209, 14.6.2021, s. 1.](#)

- ottaa huomioon 18. helmikuuta 2022 pidetyn Euroopan unionin ja Afrikan unionin kuudennen huippukokouksen yhteisen julkilausuman: ”Yhteinen visio vuoteen 2030”,
 - ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2019 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta ”Evaluation of the EU Policy Coherence for Development” (SWD(2019)0093),
 - ottaa huomioon vuonna 2018 tehdyn ulkoisen arvioinnin Euroopan unionin kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta (2009–2016),
 - ottaa huomioon unionin ulkoasioiden pääosaston 9. joulukuuta 2022 julkaiseman perusteellisen analyysin ”Ensuring transparent and impactful Policy Coherence for Development”³,
 - ottaa huomioon 28. tammikuuta 2019 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta ”2019 EU report on Policy Coherence for Development” (SWD(2019)0020),
 - ottaa huomioon neuvoston 16. toukokuuta 2019 tekemät päätelmät kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta ja erityisesti 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n vuotta 2015 koskevasta kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta⁴,
 - ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2022 antamansa päätöslauselman kestävän kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanosta ja tuloksista⁵,
 - ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2022 antamansa päätöslauselman paremmasta sääntelystä: yhteistyöllä parempaa lainsäädäntöä⁶,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön (A9-0019/2023),
- A. ottaa huomioon, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus on SEU-sopimuksesta johtuva oikeudellinen velvoite ja edellyttää, että kehitysyhteistyön tavoite otetaan huomioon kaikissa EU:n politiikoissa, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin;
- B. katsoo, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden saavuttamiseksi on olennaisen tärkeää koordinoita, integroida ja arvioida kaikkia EU:n politiikkoja sen suhteen, miten ne vaikuttavat kehitysmaihin;

³ In-depth Analysis – Ensuring transparent and impactful Policy Coherence for Development, Euroopan parlamentti, unionin ulkoasioiden pääosasto, julkaistu kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden parantamista käsittelevän seminaarin yhteydessä, 9. joulukuuta 2022.

⁴ [EUVL C 86, 6.3.2018, s. 2.](#)

⁵ [EUVL C 32, 27.1.2023, s. 28.](#)

⁶ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2022)0301.

- C. ottaa huomioon, että EU:n poliittinen sitoutuminen kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen vahvistettiin vuonna 2017 annetussa uudessa kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa, jossa määriteltiin kehityspolitiikan johdonmukaisuus olennaiseksi osaksi [EU:n] strategiaa kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja merkittäväksi panokseksi kestäväen kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden laajempaan tavoitteeseen;
- D. ottaa huomioon, että komissiota koskevassa vuoden 2018 ulkoisessa arviointikertomuksessa tuotiin esiin vakavia puutteita kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanossa, mukaan lukien EU:n edustustojen vähäinen rooli; ottaa huomioon, että parlamentin äskettäin teettämässä tutkimuksessa todettiin, että suuria ongelmia on edelleen; katsoo, että se, että ulkoisen arviointiraportin havaintoihin ei ole vastattu asianmukaisesti ja että asianmukaisten toimien toteuttamisesta ei ole näyttöä, heikentää EU:n kehitysyhteistyötoimien uskottavuutta; ottaa huomioon, että neuvosto ei enää käy säännöllistä vuoropuhelua komission kanssa kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta;
- E. ottaa huomioon, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaate vahvistetaan SEUT-sopimuksen 208 artiklassa ja että se tunnustetaan EU:n toimielimissä ja monenvälisissä puitteissa välineeksi, jolla edistetään kestäväen kehitystä, ja tärkeäksi EU:n uskottavuudelle ja luotettavuudelle kumppanimaisissa; ottaa huomioon, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden tavoitteena on varmistaa, että kehitysmaihin todennäköisesti vaikuttavat ulkoiset toimet ovat taloudellisesti ja sosiaalisesti johdonmukaisia EU:n kehitysyhteistyön tavoitteen kanssa, joka on ensisijaisesti edelleen köyhyyden vähentäminen ja pitkällä aikavälillä sen poistaminen sekä kehitysyhteistyön tehostaminen;
- F. ottaa huomioon, että nykyistä maailmanlaajuista geopolittista tilannetta leimaavat erityisesti covid-19-pandemian vaikutukset, Venäjän laitton hyökkäys Ukrainaan ja sen seuraukset, mukaan lukien vakava energiakriisi, pakolaiskriisi, maailmanlaajuinen velkaongelma ja elintarviketurvaan ja biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvat uhat sekä ilmastonmuutos ja että nämä ongelmat uhkaavat vakavasti kestäväen kehityksen tavoitteiden maailmanlaajuista saavuttamista, minkä vuoksi tarvitaan kattavia toimia; toteaa, että tämä lisää entisestään tarvetta panna kehityspolitiikan johdonmukaisuus tehokkaasti täytäntöön sekä eri politiikkojen välisen johdonmukaisuuden tarvetta, kuten humanitaarisen avun ja kehityksen välisen yhteyden tapauksessa;
- G. ottaa huomioon, että kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskeviin komission mekanismeihin kuuluvat muun muassa yksiköiden väliset ryhmät, sidosryhmien kuulemiset ja julkiset kuulemiset, kehityspolitiikan johdonmukaisuuden seuranta komission työohjelmassa, vaikutustenarvioinnin suuntaviivoissa (tarkistettu paremman sääntelyn agenda) olevat välineet 19, 27 ja 35 sekä kauppasopimusten kestäväen kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arviointi; ottaa huomioon, että näiden järjestelyjen käytön laajuus vaihtelee ja kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevan työn laatua voidaan mitata vain sen konkreettisilla tuloksilla; ottaa huomioon, että komissiossa ei ole kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanosta vastaavaa keskuselintä; ottaa huomioon, että joissakin tapauksissa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevat analyysit komission viimeaikaisista lainsäädäntöehdotuksista tekemissä vaikutustenarvioinneissa ovat edelleen pinnallisia

(esim. hiilirajamekanismi⁷ ja ympäristörikosdirektiivi⁸) tai niitä ei ole tehty huolimatta niiden selkeästä tarpeesta (esim. rahanpesun vastainen paketti, yritysten kestävyysraportointia koskeva direktiivi⁹ ja asetus); toteaa tämän osoittavan selvästi, että tarvitaan lisätoimia kehityspolitiikan johdonmukaisuuden vuoden 2018 ulkoisessa arvioinnissa esitettyjen suositusten mukaisesti; katsoo, että EU:n edustustoilla ja EU:n jäsenvaltioiden diplomaattiedustustoilla olisi oltava vahvempi rooli kehityspolitiikan johdonmukaisuuden varmistamisessa kumppanimaissa; katsoo, että kokonaisvaltaisen lähestymistavan ja kehityspolitiikan johdonmukaisuuden selkeän määritelmän puuttuminen voi heikentää sen tavoitteita ja tehokkuutta;

- H. ottaa huomioon, että huolimatta kehityspolitiikan johdonmukaisuuden ilmeisestä merkityksestä tärkeille EU:n aloitteille, kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalle, kauppapolitiikalle, maailmanlaajuisille ja EU:n yhtiöveronormeille tai yritysten kestävää toimintaa koskevalle huolellisuusvelvoitteelle, kehityspolitiikan johdonmukaisuuden näkyvyys EU:n ja kumppanimaiden asialistalla on kuitenkin heikentynyt viime vuosina;
- I. ottaa huomioon, että yksityisen sektorin osallistuminen, joka palvelee kehityspolitiikan tavoitteita, esimerkiksi rahoitusta yhdistävien toimien kautta, joissa rajallinen määrä avustusvaroja käytetään lisärahoituksen käynnistämiseen, voi tehokkaasti parantaa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta;
- J. katsoo, että vastuuvollisuus, näkyvyys ja avoimuus ovat kehitysyhteistyön tärkeitä osa-alueita ja niitä on sovellettava kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen; ottaa huomioon, että komission joka toinen vuosi laatiman kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevan EU:n erityiskertomuksen laatiminen on vuoden 2019 jälkeen keskeytynyt ja sen tilalla on joka neljäs vuosi laadittava EU:n kertomus kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanosta; ottaa huomioon, että komission raportointi on luonteeltaan enimmäkseen yleistä ja kuvailevaa eikä siitä ole juurikaan apua arvioitaessa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta; toteaa, että tämä korostaa, että tarvitaan selkeitä kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevia tavoitteita ja indikaattoreita sekä avointa seurantaa;
- K. ottaa huomioon, että toisena lainsäätäjänä ja poliittisen päätöksenteon edistäjänä parlamentilla on suuri vastuu kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanosta EU:ssa; ottaa huomioon, että sen kehitysyhteistyövaliokunnalla (DEVE) on tässä keskeinen rooli, kun se antaa lausuntoja muille valiokunnille; ottaa huomioon, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden asianmukainen toteutuminen edellyttää koko parlamentin kattavaa lähestymistapaa, johon osallistuvat aktiivisesti kaikki eri politiikkoihin osallistuvat parlamentin valiokunnat, mikä on toistaiseksi ollut harvinaista; katsoo, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden koordinointia parlamentin valiokuntien välillä on vahvistettava;

⁷ 14. heinäkuuta 2021 annettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi hiilirajamekanismin perustamisesta (COM(2021)0564).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19. marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, asetuksen (EU) N:o 537/2014, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (EUVL L 322, 16.12.2022, s. 15).

Kehityspolitiikan johdonmukaisuuden uusi geopoliittinen ja toimintapoliittinen konteksti

1. vahvistaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus on olennainen vaatimus, jotta EU:n politiikat eivät vaikuttaisi kielteisesti kehitysmaiden köyhiin ja haavoittuvassa asemassa oleviin ihmisiin, ja jotta voidaan etsiä ja hyödyntää mahdollisuuksia synergiaetujen saavuttamiseksi Agenda 2030 -toimintaohjelman ”ketään ei jätetä jälkeen” ja ”heikoimmassa asemassa olevien tarpeista huolehditaan ensin” periaatteiden mukaisesti ja jotta voidaan saavuttaa köyhyyden vähentämistä ja lopulta sen poistamista koskeva kehitystavoite; muistuttaa, että kaikkien EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden on noudatettava kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevia perussopimusten mukaisia velvoitteitaan kaikissa lainsäädäntö- ja politiikka-aloitteissa, jotka todennäköisesti vaikuttavat kehitysmaihin; korostaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuutta olisi sovellettava kaikkiin toimintapoliittikkoihin ja kaikkiin Agenda 2030 -toimintaohjelman kattamiin aloihin; kehottaa muuttamaan merkittävästi toimintaa kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöön panemiseksi, jotta varmistetaan, että kehitysmaihin kohdistuvat vaikutukset tunnistetaan ja analysoidaan asianmukaisesti, että kielteiset vaikutukset vältetään tai minimoidaan ja että hyödynnetään täysimääräisesti mahdolliset synergiat kehitystavoitteisiin pyrkimisen kanssa;
2. kehottaa laatimaan tiedonannon, jossa selvennetään kehityspolitiikan johdonmukaisuuden soveltamista kestäväen kehityksen tavoitteiden kontekstissa ja johon liitetään kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskeva ajallisesti määritetty toimintasuunnitelma, jossa on selkeät menetelmät ja konkreettiset määrälliset ja laadulliset indikaattorit, joiden avulla se voi saavuttaa tavoitteensa, ja tehtävien, toimeksiantojen ja aikataulujen jako, jonka avulla EU:n ja jäsenvaltioiden kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanoa voidaan mitata ja varmistaa näyttöpohja vastuuvollisuudelle sisällyttämällä tämä uuteen kehykseen, jolla seurataan avoimesti ja koordinoidaan kehityspolitiikkoja kaikkialla EU:ssa; kehottaa julkaisemaan tämän tiedonannon 31. joulukuuta 2023 mennessä; kehottaa komissiota esittämään uuden ulkoisen arvioinnin EU:n kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanosta 1. heinäkuuta 2024 mennessä;
3. toistaa kehotuksensa laatia YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestäväen kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanoa varten EU:n korkean tason strategia, jonka olisi oltava kunnianhimoinen, integroitu ja perustuttava ihmisoikeuspuitteisiin ja jossa olisi kunnioitettava sukupolvien välistä oikeudenmukaisuutta; katsoo, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden, joka on EU:n ainutlaatuinen panos kestäväen kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden laajempaan tavoitteeseen, on oltava tämän strategian keskeinen pilari ja se olisi sisällytettävä asianmukaisesti EU:n Agenda 2030:n täytäntöönpanosta vuonna 2023 tekemään vapaaehtoiseen katsaukseen;
4. korostaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden on pysyttävä keskeisenä osana EU:n ulkosuhteita, ja kehottaa lisäämään sen näkyvyyttä ja kehottaa EU:ta toimimaan johtavassa roolissa kehityspolitiikan johdonmukaisuuden edistämisessä maailmanlaajuisesti, erityisesti monenkeskisissä organisaatioissa, myös OECD:n kehitysapukomiteassa ja YK:ssa, sekä merkittävillä kansainvälisillä sopimuksilla, erityisesti, mutta ei yksinomaan Cotonoun jälkeisellä sopimuksella; suosittelee, että perustetaan kehityspolitiikan johdonmukaisuutta käsittelevä EU:n foorumi, joka mahdollistaa paremman koordinoinnin asiaankuuluvien EU:n ja monenvälisen

instituutioiden, valtiosta riippumattomien toimijoiden ja kehitysmaiden välillä, jotta varmistetaan kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskeva yhdenmukaistaminen ja yhteistyö, parannetaan yhteistyötä kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja löydetään uusia synergioita EU:n ja sen jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden välisessä kehitysyhteistyössä;

EU:n yhteinen kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskeva ohjelma ja komission, neuvoston ja parlamentin eriytetyt toimet

5. korostaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuutta olisi sovellettava johdonmukaisesti kaikkiin asiaankuuluviin ehdotuksiin; panee merkille esimerkkejä, joissa on otettu huomioon kehityspolitiikan johdonmukaisuus, kuten äskettäin annettu ehdotus metsäkatoon liittyvistä tuotteista tai direktiivi yritysten huolellisuusvelvoitteesta;
6. korostaa siksi, että tarvitaan selkeää ja korkean tason poliittista sitoutumista kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen, ja kehottaa komissiota
 - varmistamaan, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden tehokkaan täytäntöönpanon edellyttämä tietoisuus, asiantuntemus ja resurssit ovat jatkuvasti läsnä kaikissa sen pääosastoissa ja pääsihteeristössä, selventämään yleistä vastuuta kehityspolitiikan johdonmukaisuuden soveltamisesta yksiköissään osoittamalla tämän vastuun pääsihteeristölleen ja ohjeistamaan sitä tekemään tiivistä yhteistyötä kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston kanssa tämän tehtävän suorittamiseksi; varmistamaan, että pääsihteeristöllä on erityinen korkean tason poliittinen välitystehtävä pääosastojen välillä kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi;
 - selvittämään järjestelmällisesti kaikkien suunniteltujen komission politiikka- ja lainsäädäntöaloitteiden ja kauppasopimusten mahdolliset vaikutukset kehitysmaihin varhaisessa vaiheessa ja avoimesti; ohjeistamaan jokaista pääosastoa, joka vastaa tietyn toimintapoliittisen aloitteen valmistelusta, ottamaan johdonmukaisesti huomioon mahdolliset kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen liittyvät näkökohdat sekä alustavassa vaikutustenarvioinnissa että sen jälkeen; toteuttamaan yksityiskohtaisia vaikutusten ennakoarviointeja, joihin olisi sisällyttävä sidosryhmien, myös kumppanimaiden, kansalaisjärjestöjen, tutkimuslaitosten, paikallisten ja alueellisten yhteisöjen ja asukkaiden, alkuperäiskansojen ja yksityisen sektorin kanssa käytyjen kuulemisten tulokset sekä kehitysmaissa sijaitsevien EU:n edustustojen panos;
 - varmistamaan, että vähintään yhdellä sääntelyntarkastelulautakunnan jäsenellä on riittävä kokemus ja pätevyys analysoidakseen, onko kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen liittyviä näkökohtia käsitelty asianmukaisesti tarkasteltavina olevissa aloitteissa, erityisesti käyttämällä paremman sääntelyn välineistön välinettä 35 (kehitysmaat);
 - hyödyntämään laajasti järjestelmällistä ja avointa seuranta ja tekemään jälkiarviointeja EU:n nykyisten politiikkojen ja kansainvälisten sopimusten vaikutuksista kehityspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen, selkeyttämään tarvittaessa vastuita, myös saastuttaja maksaa -periaatteen sekä tämän periaatteen soveltamisesta johtuvan ennallistamisen ja korvausten osalta, ja ehdottamaan

toimintapoliittisia muutoksia aloilla, joilla on havaittu kielteisiä vaikutuksia, ja hyväksymään toimenpiteitä tulevien vaikutustenarviointien laadun parantamiseksi;

- jatkamaan erityisen vuotuisen vastuuvollisuuskertomuksen julkaisemista EU:n ja sen jäsenvaltioiden tuloksista suhteessa niiden kehityspoliittisiin sitoumuksiin ja varmistamaan, että tässä kertomuksessa käsitellään asianmukaisesti kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanoa ja tässä yhteydessä kohdattuja haasteita, mikä lisää avoimuutta ja vastuuvollisuutta kansalaisia ja parlamenttia kohtaan;
7. korostaa kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston (PO INTPA) ratkaisevaa roolia sen varmistamisessa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus pannaan täytäntöön komissiossa, ja
- kehottaa kansainvälisten kumppanuuksien pääosastoa toimimaan aktiivisesti ja mielekkäästi muiden pääosastojen kanssa mahdollisimman varhaisessa vaiheessa kaikkien käytettävissä olevien mekanismien avulla sen varmistamiseksi, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus pannaan täytäntöön kaikissa asiaankuuluvissa komission aloitteissa ja kehottaa ottamaan kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston mukaan vaikutustenarviointeihin heti, kun yksiköiden välinen ryhmä on perustettu;
 - suhtautuu myönteisesti kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston täydentäviin tutkimuksiin keskeisten lainsäädäntöaloitteiden vaikutuksesta kehitysmaihin, mutta toteaa, että näitä vaikutuksia olisi pikemminkin analysoitava perusteellisesti asiaa koskevassa vaikutustenarvioinnissa;
 - kehottaa perustamaan kansainvälisten kumppanuuksien pääosastoon uudelleen kehityspolitiikan johdonmukaisuutta käsittelevän työryhmän koordinoimaan ja vahvistamaan kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevaa työtä pääosaston temaattisissa yksiköissä ja varmistamaan, että kansainvälisten kumppanuuksien pääosasto tukee jatkuvasti kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevan tietoisuuden ja osaamisen kehittämistä ja ylläpitämistä muissa pääosastoissa ja pääsihteeristössä;
 - ehdottaa, että tulevilla EU:n kehitysyhteistyöpäivillä keskitytään kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen kokoamalla kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät näkyvästi yhteen;
8. katsoo, että jos määrätietoisista ponnisteluista huolimatta jonkin EU:n politiikan kielteistä vaikutusta kehityspoliittisen tavoitteen saavuttamiseen ei voida täysin välttää, Globaali Eurooppa -välinettä, jonka resurssit ovat rajalliset, voitaisiin käyttää vain täysin väistämättömien vaikutusten minimoimiseen ja myönteisten synergioiden luomiseen kehityskaissa; korostaa kuitenkin, että mahdollisuuksia tällaisiin toimiin olisi pidettävä vasta viimeisenä keinona ja että kehitysapuun turvautumista ei pitäisi koskaan pitää pätevänä vaihtoehtona kielteisten vaikutusten välttämiseksi; kehottaa myös sisällyttämään EU:n kehitysyhteistyökasvatuksen ja valistustoiminnan ohjelmaan toimia, joissa keskitytään kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen; kehottaa tässä yhteydessä vahvistamaan kehityskaikojen paikallisten laitosten tutkimusta ja tietämystä EU:n kuulemisten rikastuttamiseksi;

9. korostaa EU:n edustustojen ratkaisevaa roolia kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanossa ja kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) varmistamaan, että edustustoilla on tarvittava asiantuntemus ja resurssit, jotta ne voivat osallistua alusta alkaen aktiivisesti kehitysmaihin vaikuttavien EU:n politiikkojen tai lainsäädännön valmisteluun; katsoo, että kehitysmaissa sijaitsevien EU:n edustustojen olisi erityisesti
- analysoitava EU:n uusien politiikkatoimien ja aloitteiden mahdollisia paikallisia vaikutuksia yksilöimällä vaikutuksen kohteena olevat ihmiset ja intressit, järjestämällä useiden sidosryhmien kuulemisia kumppanimaissa, myös tutkimuslaitosten, kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden, paikallisten ja alueellisten yhteisöjen ja asukkaiden, alkuperäiskansojen ja yksityisen sektorin kanssa, ja ottamalla huomioon niiden esittämät tiedot ja näkemykset;
 - sisällytettävä kehityspolitiikan johdonmukaisuus järjestelmällisesti aiheisiin, joista keskustellaan kehitysmaiden paikallisten, alueellisten ja valtiollisten viranomaisten ja monien valtiosta riippumattomien toimijoiden kanssa käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa sekä monenvälisissä järjestöissä; kannustettava kumppanimaiden hallituksia pyrkimään johdonmukaisuuteen omissa politiikoissaan ja toimissaan EU:n tuen ja muiden toimien kehitystehokkuuden maksimoimiseksi; jaettava parhaita käytäntöjä EU:n ja kumppanimaiden välillä ottaen huomioon kansainvälisen yhteistyön sekä yhteisten tavoitteiden ja toimenpiteiden merkityksen kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanossa;
 - seurattava säännöllisesti EU:n toimintapolitiikkojen vaikutusta kehitysmaihin ja niiden edistymistä ja osallistuttava kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevaan yksityiskohtaiseen, avoimeen ja säännölliseen raportointiin, mukaan lukien kehityspolitiikan johdonmukaisuutta käsittelevän EUH:n vuotuisen toimintakertomuksen luvun avulla, jossa analysoidaan EUH:n roolia ja vastuuvollisuutta;
 - vahvistettava kolmansissa maissa ja EU:ssa viestintää EU:n kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta, sen täytäntöönpanosta ja tuloksista, jotta voidaan lisätä EU:n näkyvyyttä ja tukea kumppanimaissa;
10. tunnustaa parlamentin ja neuvoston tärkeän roolin lainsäätäjinä ja kehottaa molempia toimielimiä arvioimaan huolellisesti komission lainsäädäntöehdotuksiin tekemiensä tarkistusten vaikutusta kehitysmaihin; toteaa, että komission alustavien vaikutustenarviointien parempi laatu helpottaa tätä työtä;
11. muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneet kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa, ja korostaa, että on tärkeää noudattaa tätä sitoumusta jäsenvaltioiden kansallisissa politiikoissa; kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita tämän vuoksi
- ottamaan kehityspolitiikan johdonmukaisuuden säännöllisesti kehitysyhteistyön ja kansainvälisten kumppanuuksien työryhmän (CODEV-PI) ja kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman työryhmän esityslistalle; edistämään edelleen näiden työryhmien välistä yhteistyötä kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanon tiiviissä seurannassa;

- vahvistamaan CODEV-PI-työryhmän, Agenda 2030 -työryhmän ja muiden valmisteluelinten välistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus pannaan täytäntöön asiaa koskevia lainsäädäntöaloitteita koskevassa neuvoston kannassa;
- osoittamaan tarvittavaa asiantuntemusta ja resursseja kansallisille hallinnoilleen ja ottamaan niissä käyttöön koordinoituneita mekanismeja, jotta kehityspolitiikan johdonmukaisuus voidaan panna tehokkaasti täytäntöön ja raportoida sen täytäntöönpanosta; korostamaan, että kansallisilla parlamenteilla voi olla merkittävä rooli kehityspolitiikan johdonmukaisuuden edistämiseksi;
- parantamaan kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevaa koordinoitua jäsenvaltioiden ja niiden asianomaisten ministeriöiden välillä ja kesken, suorittamaan säännöllisiä vertaisarvioita ja panemaan täytäntöön aiemmissa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevissa kertomuksissa ja arvioinneissa annetut suositukset;
- järjestämään yhteistyössä komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa vuotuisen ministeritason keskustelun kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta ulkoasiainneuvostossa sen kehitysyhteistyökokouksen ja raportoinnin yhteydessä ennen sitä kehityspolitiikan johdonmukaisuuden täytäntöönpanosta;
- antamaan neuvoston päätelmät kustakin parlamentin pyytämästä komission vuotuisesta vastuuvollisuuskertomuksesta;
- varmistamaan, että kunkin neuvoston puheenjohtajakauden alussa lisätään tietoisuutta kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen liittyvistä kysymyksistä nykyisissä ja suunnitelluissa politiikoissa, havaitaan ongelmia ja etsitään ratkaisuja;
- käymään merkityksellistä ja säännöllistä vuoropuhelua kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta neuvoston, parlamentin ja komission välillä käyttäen olemassa olevia malleja ja lisäksi tarvittaessa erityisiä kokouksia;

12. ilmoittaa sitoutuvansa tehostamaan omaa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevaa työtään ja tätä varten

- kehottaa DEVE-valiokuntaa selventämään kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta vastaavan pysyvän esittelijän roolia ja ilmaisee aikomuksensa parantaa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevaa yhteistyötä valiokuntiansa välillä;
- kehottaa perustamaan tiiviissä yhteistyössä DEVE-valiokunnan kanssa ”kehityspolitiikan johdonmukaisuuden valtavirtaistamisen verkoston”, joka kokoaa yhteen lainsäädäntöasioista vastaavien valiokuntien, muiden valiokuntien ja suhteista kehitysmaihin vastaavien valtuuskuntien jäsenet yhteispisteiksi tiiviissä yhteistyössä DEVE-valiokunnan kanssa; suosittelee, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus sisällytetään kaikkien kehitysmaihin matkustavien parlamentin valtuuskuntien ja tilapäisten valtuuskuntien esityslistalle, ja kehottaa kaikkia valiokuntia soveltamaan jatkuvasti kehityspolitiikan johdonmukaisuutta lainsäädäntötyössään ja tarvittaessa muussa työssään;

- kehottaa parlamentin tutkimuspalvelua (EPRS) tarkastelemaan säännöllisesti komission työohjelmaa kehityspolitiikan johdonmukaisuuden osalta, analysoimaan järjestelmällisesti, miten kehityspolitiikan johdonmukaisuutta käsitellään komission vaikutustenarvioinneissa ja asiaankuuluvissa ehdotuksissa, ja ilmoittamaan viipymättä kehitysvaliokunnalle ja muille asiaankuuluville valiokunnille, jos havaitaan merkittäviä heikkouksia tai puutteita; kehottaa EPRS:ää tukemaan kaikkia valiokuntia kehityspolitiikan johdonmukaisuuden soveltamisessa mietinnöissään;
- kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen strategisissa ja talousarviota koskevissa päätöksentekoprosesseissa; ehdottaa, että eri aloista vastaavat komission jäsenet otetaan mukaan vuotuisen jäseneltyyn vuoropuheluun ja geopoliittiseen vuoropuheluun ”Globaali Eurooppa” -välineen täytäntöönpanosta;
- ilmaisee aikomuksensa vahvistaa poliittista tietoisuuttaan ja asiantuntemustaan kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta tarjoamalla koulutusta ja tietoa kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta uusille ja nykyisille Euroopan parlamentin jäsenille sekä hallinnon tasolla erityisesti lainsäädäntöön osallistuvien elinten henkilöstön keskuudessa;

o

o o

13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus on ollut jo vuosikymmenten ajan keskeinen osa unionin kehitysyhteistyöpolitiikkaa. Se otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön EU:n perussäännöstössä vuonna 1992 tehdyssä Maastrichtin sopimuksessa, ja sitä vahvistettiin Lissabonin sopimuksessa 2009. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen nykyisessä 208 artiklassa todetaan, että Euroopan unioni ”ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin”.

Vuonna 2009 hyväksyttiin ensimmäinen (ja tähän mennessä ainoa) kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskeva EU:n työohjelma vuosiksi 2010–2013, ja siinä EU päätti keskittää kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevan työnsä tiettyihin ensisijaisiin kysymyksiin / politiikan aloihin, joiden vaikutus kehitysmaihin vaikutti merkittävimmiltä: kauppa ja rahoitus, ilmastonmuutos, maailmanlaajuinen elintarviketurva, muuttoliike sekä turvallisuuden ja kehityksen väliset synergiat.

Komissio laati vuosina 2007–2015 joka toinen vuosi kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuutta koskevan EU:n kertomuksen, jossa esitettiin yksityiskohtaisesti komission ja jäsenvaltioiden toimet kehityspolitiikan johdonmukaisuuden toteuttamiseksi EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan ja tuolloin sovellettujen kansainvälisten kehityspuitteiden, vuosituhannen kehitystavoitteiden, tukemiseksi. Euroopan parlamentti vastasi näihin joka toinen vuosi laadittaviin mietintöihin kehitysyhteistyövaliokunnan (DEVE) ja erityisesti kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta vastaavan parlamentin pysyvän esittelijän, jonka nimittämisestä päätettiin heinäkuussa 2010 P9_TA, laatimilla asiaa koskevilla päätöslauselmilla.¹

Maailmanlaajuisen kehitysohjelman muutokset vuoden 2015 jälkeen ja erityisesti kehitys vuosituhattavoitteista (yleisesti sovellettaviin) kestäväen kehityksen tavoitteisiin ja Agenda 2030 -toimintaohjelmaan johtivat erilaisiin muutoksiin EU:n lähestymistavassa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen. Vuonna 2019 julkaistussa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevassa EU:n kertomuksessa, jota edelsi ulkopuolinen arviointi EU:n kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta (2009–2016), tehtiin joitakin tärkeimpiä muutoksia: i) kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus sisällytettiin kestäväen kehityksen tavoitteiden / Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanoa koskevaan komission yleiseen työhön; ii) kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden painopistettä laajennettiin perinteisten viiden ensisijaisen alan ulkopuolelle ja käyttöön otettiin kattava ja monialainen poliittinen lähestymistapa, jossa komission yksiköt määrittelivät ensisijaiset alat komission työohjelman perusteella; iii)

¹ Katso: Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 EU:n johdonmukaisuudesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta (ns. ODA+) (2009/2218(INI)); Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. lokakuuta 2012 EU:n vuotta 2011 koskevasta kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (2012/2063(INI)); EU:n vuoden 2013 kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta 13. maaliskuuta 2014 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma (2013/2058(INI)) ja EU:n vuoden 2015 kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta 7. kesäkuuta 2016 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma (2015/2317(INI)).

kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskeva raportointi sisällytettiin kestävän kehityksen tavoitteita koskevaan EU:n yleiseen raportointiin ja erityisesti EU:n yhteiseen raporttiin kestävän kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanosta, joka laaditaan neljän vuoden välein: ensimmäistä kertaa vuonna 2019 ja seuraavan kerran vuonna 2023.

Agenda 2030:n hyväksyminen johti myös kestävää kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden käsitteen käyttöönottoon kehityksen maailmanlaajuisessa toimintakehyksessä. Kestävää kehitystä tukeva politiikkajohdonmukaisuus voitaisiin määritellä lähestymistavaksi, jossa kestävän kehityksen kysymykset sisällytetään osaksi kansallista ja kansainvälistä päätöksentekoa. Siihen voi sisältyä erilaisia tekijöitä, kuten synergioiden edistäminen ja hyötyjen maksimointi talous-, sosiaali- ja ympäristöpolitiikan eri aloilla tai sisäisten poliittisten tavoitteiden ja kansainvälisesti tunnustettujen kestävän kehityksen tavoitteiden tasapainottaminen sekä politiikkatoimien rajat ylittävien ja pitkän aikavälin vaikutusten käsittely, mukaan lukien ne, jotka todennäköisesti vaikuttavat kehitysmaihin.² Samankaltaisesta nimityksestä huolimatta kehityspolitiikan johdonmukaisuuden ja kestävää kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden välillä on merkittäviä eroja, erityisesti se, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus on EU:n perussopimuksessa määrätty oikeudellinen velvoite ja sen painopiste on kapeampi: EU:n politiikkojen kehitysmaihin kohdistuvien vaikutusten arviointi. Eurooppalaista konsensusta ja kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevassa vuoden 2019 mietinnössä selvennetään molempien käsitteiden välistä suhdetta toteamalla, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden on tärkeä EU:n panos kestävän kehityksen tavoitteisiin ja kestävää kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden laajempaan tavoitteeseen.

Parlamentin uutta mietintöä kehityspolitiikan johdonmukaisuudesta valmistellaan tätä poliittista taustaa vasten ja geopolitiisessa tilanteessa, jota leimaavat elpyminen covid-19-pandemiasta ja Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyksen seuraukset tai ilmastonmuutos, joiden vaikutukset näkyvät nykyisessä maailmanlaajuisessa elintarviketurvakriisissä. Voidaan väittää, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden poliittinen näkyvyys – sen merkityksestä ja oikeudellisesta asemasta huolimatta – on selvästi heikentynyt viime vuosina. Aiheesta ei ole laadittu komission asiakirjaa tai kertomusta vuoden 2019 jälkeen. Tämä on myös ajankohta, jolloin neuvosto antoi viimeisimmät asiaa koskevat päätelmät. Ja viimeisin parlamentin päätöslauselma on vuodelta 2016.

Sen vuoksi tämän mietinnön ensimmäisenä tavoitteena on antaa uutta poliittista pontta kehityspolitiikan johdonmukaisuuden käsitteelle, jotta voidaan varmistaa, että EU ja sen jäsenvaltiot täyttävät perussopimuksen mukaiset velvoitteensa. Tämä uusi näkyvyys ja keskittyminen kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen on tarpeen, jotta voidaan varmistaa kehityspolitiikan johdonmukaisuuden yhdenmukainen ja järjestelmällinen täytäntöönpano ja varmistaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden pystyy antamaan ainutlaatuisen EU:n panoksen kestävän kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanoon.

Toiseksi ja toisin kuin aiemmissä mietinnöissä, joissa parlamentti esitti konkreettisia politiikan aloja koskevia asioita (usein kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevan EU:n mietinnön perusteella), tämän mietinnön tavoitteena on esittää horisontaalisia ja institutionaalisia aloitteita poliittisista, institutionaalisista ja käytännön parannuksista, joita tarvitaan EU:ssa kehityspolitiikan johdonmukaisuuden kehittämiseksi uudessa tilanteessa ja

² OECD:n neuvoston suositus OECD:n oikeudellisten välineiden johdonmukaisuudesta kestävää kehitystä varten

sen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Tässä mietinnössä ei käsitellä konkreettisia viestejä siitä, miten tärkeää on noudattaa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta eri politiikan aloilla, vaan kehitysvaliokunnan ja yleisemmin Euroopan parlamentin olisi edelleen otettava ne huomioon erilaisissa lainsäädäntö- ja politiikka-aloitteissa.

Lopuksi ja osittain edellisistä kohdista johtuen mietintö sisältää konkreettisia – joskus yksityiskohtaisia – suosituksia EU:lle ja sen jäsenvaltioille sekä eri toimielimille (komissiolle, neuvostolle ja parlamentille) tarvittavista muutoksista ja parannuksista, jotka mahdollistavat kehityspolitiikan johdonmukaisuuden tehokkaamman täytäntöönpanon. Sen vuoksi parlamentille itselleen on annettu konkreettisia suosituksia, jotta se käynnistäisi prosessin, jolla pyritään vahvistamaan parlamentin omaa tietoisuutta, asiantuntemusta ja koordinoituneita mekanismeja, jotta kehityspolitiikan johdonmukaisuus voidaan asettaa keskeiseen asemaan EU:n toiminnassa kestäväksi kehitykseksi EU:ssa ja kehitysmaiden hyväksi.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA
VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	25.1.2023
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 19 -: 1 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Barry Andrews, Eric Andrieu, Hildegard Bentele, Stéphane Bijoux, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Beata Kempa, Karsten Lucke, Janina Ochojska, Michèle Rivasi, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Bernhard Zimniok
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ilan De Basso, Malte Gallée, Marlene Mortler, María Soraya Rodríguez Ramos, Carlos Zorrinho
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (209 art. 7 kohta)	Claude Gruffat, Miriam Lexmann, Aušra Maldeikienė, Carles Puigdemont i Casamajó

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

19	+
ECR	Beata Kempa
NI	Carles Puigdemont i Casamajó
PPE	Hildegard Bentele, Miriam Lexmann, Aušra Maldeikienė, Marlene Mortler, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Stéphane Bijoux, Catherine Chabaud, María Soraya Rodríguez Ramos
S&D	Eric Andrieu, Udo Bullmann, Ilan De Basso, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo

1	-
ID	Bernhard Zimniok

4	0
ID	Dominique Bilde
Verts/ALE	Malte Gallée, Claude Gruffat, Michèle Rivasi

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää